

каръ старо пакъ цѣвти и дава плодово. Отличава се по своята чистота. Нито по стеблото, нито по клонитѣ, нито по листата могатъ да се забѣлѣжатъ нѣкакви *паразити* насѣккоми. Затова, може би, още въ старо врѣме много народи сѣ го считали за свещенно дърво.

Често отглеждатъ рожковото дърво въ разсадници, отъ които послѣ го разсаждатъ на постоянно мѣсто. На четвъртата година това дърво толкова силно се закрѣпва въ земята, щото нѣма вече опасностъ нито отъ суша, нито отъ лоша почва. На осмата година дървото почва да дава плодове. Често се случва отъ нѣкое рожково дърво да взематъ за година около 300 килограма рожкови. Въ нѣкои окрѣзи на *Алжиръ* всѣка година продаватъ за 180 хиляди лева рожкови.

Отъ рожковото дърво добиватъ захаръ, сладка течностъ, спиртъ. а добрѣ изсъхналитѣ рожкови стриватъ на прахъ, който смѣсватъ съ брашно и правятъ сладки корабета.

Бѣднитѣ въ Палестиня и въ Римъ се хранятъ съ плодетѣ на рожковото дърво. Сѣшитѣ плодове служатъ за храна и на добитѣка. Кората на рожковото дърво служи за разни столарски издѣлия. *Арабитѣ* правятъ отъ кората разни лѣкарства, а отъ сѣмената—хубава канелена боя.

